Dijous 30 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 13,31-35): En aquell temps, s'acostaren [a Jesús] alguns dels fariseus, dient-li: «Surt, i ves-te'n, perquè Herodes et vol matar». I els digué: «Aneu i digueu a aquella guineu: "Mireu que jo expulso dimonis i realitzo guaricions avui i demà, i al tercer dia seré consumat. Tanmateix, convé que jo camini avui i demà i el següent dia, perquè no escau que un profeta mori fora de Jerusalem".

Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui t'han estat enviats! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills com la lloca els seus pollets sota les ales, i no ho heu volgut! Mireu: Quedarà la vostra casa deserta! I us dic: no em veureu fins que [vindrà el dia en què] digueu: Beneït el qui ve en Nom del Senyor!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jerusalem, Jerusalem! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills, i no ho heu volgut!»

Mn. Àngel Eugeni PÉREZ i Sánchez
(Barcelona, Espanya)

Avui podem admirar la fermesa de Jesús en l'acompliment de la missió que li ha encomanat el Pare del cel. Ell no es detingué per res: «Expulso dimonis i realitzo guaricions avui i demà» (Lc 13,32). Amb aquesta actitud, el Senyor marcà la pauta de conducta que al llarg dels segles haurien de seguir els missatgers de l'Evangeli davant les persecucions: no arronsar-se davant el poder temporal. Sant Agustí diu que, en temps de persecucions, els pastors no han d'abandonar els fidels: ni els que patiran el martiri ni els qui sobreviuran, com el Bon Pastor, que en veure venir el llop, no abandona el ramat, sinó que el defensa. Però vist el fervor amb que tots els pastors de l'Església es disposaven a vessar llur sang, indica que el millor serà sortejar quins dels clergues es lliuraran al martiri i quins es posaran fora de perill per tal de tenir cura més tard dels supervivents.

En la nostra època, amb desgraciada freqüència, ens arriben noves de persecucions religioses, violències tribals o revoltes ètniques en el Tercer Món. Les ambaixades occidentals aconsellen als seus conciutadans que abandonin la regió i repatriïn llur personal. Els únics que romanen són els missioners i

les organitzacions de voluntaris, ja que els semblaria una traïció abandonar els “seus” en moments difícils.

«Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui t’han estat enviats! Quantes vegades he volgut aplegar els teus fills com la lloca els seus pollets sota les ales, i no ho heu volgut! Mireu: Quedarà la vostra casa deserta!» (Lc 34-35). Aquest lament del Senyor produeix en nosaltres, els cristians del segle XXI, una tristor especial, degut al sagnant conflicte entre jueus i palestins. Per a nosaltres, aquesta regió del Pròxim Orient és la Terra Santa, la terra de Jesús i de Maria. I el clamor per la pau en tots els països ha de ser més intens i sentit per la pau a Israel i Palestina.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu et demana la fe, no desitja la teva mort; té set de la teva entrega, no de la teva sang; s’amanseix, no amb la teva mort; sinó amb la teva bona voluntat» (Sant Pere Crisòleg)

- «Jerusalem és l’esposa, és la núvia del Senyor: l’estimava molt! Però no es dóna compte de les visites del Senyor i fa plorar al Senyor. Jerusalem cau per distracció, per no rebre el Senyor que ve a salvar-la» (Francesc)

- «Jesús va anunciar la ruïna d’aquell edifici esplèndid, del qual no quedarà pedra sobre pedra. Aquí hi ha l’anunci d’un signe dels darrers temps, que s’obriran amb al seva pròpia Pasqua (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 585)